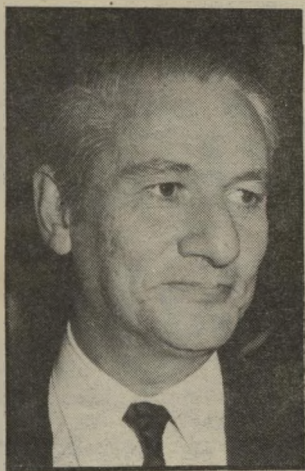

גבלי יורה גם ענרפאת

יור בן ציון

לא להרים את הקול.

בירושלים, ציוני, אורי אבנרי (ח"כ... שנפצע ב-1948, נכה צה"ל) ואחר כך לימד את כהן שיעור קצר בהיסטוריה.

כהן טענה שהאגודה למען האסיר בישראל בראשה עומד מייעארי, פירסמה בחוברת שהוציאה לאור את מפת ארץ-ישראל בצבעי אש"ף (לכן, ירוק, שחור ואדום). האיר פורת לכהן: הצבעים (האלה) אינם מוגופול של אש"ף ולא של העם הערבי הפלסטיני. אלה הם הצבעים הלאומיים של הערבים, מי שרוצה הסבר... הירוק — דיגלם של מוחמד; הלבן — דיגלם של בית אומייה; השחור — דיגלם של בית עבאס והאדום — דיגלם של פטימה. הצבעים האלה מופיעים בכל דגל ערבי. אפשר היה לראות בצבעים האלה תמיכה דווקא באופציה הירדנית. הם מופיעים בדיוק בדגל הירדני.

אחר כך ערך פורת חשבון עם שרי הביטחון, עם החומר החסי (המחשיר) כמה חברים ערבים של הרשימה) שלא הגיע לוועדה: "אני מאמין לבחון חומר, יימסר לי החומר, אבדוק אותו, אשקול אותו ואגייע למסקנות משלי... הודעות של שרי הביטחון, אינני מתכייש לומר את זה, אינני כשבילי תורה מסיני." ושוב עלה משה דיין מהקבר, כשפורת הוסיף: גם לא הודעתו של (שר הביטחון דאז) משה דיין, ערב מלחמת יום הכיפור, שאמר שהכל היה בסדר ואנחנו נצפץ את המצרים בשש שעות ולא בשישה ימים."

● חת'מקלע בלוד

אורי אבנרי, יור הרשימה המתקדמת, הוכיח כי ידענותו במקורות אינה נופלת משל גאולה כהן. בהזכירו כי ביום הקודם נפסלה רשימת הרב כהנא, הציע אבנרי לחברי הוועדה לא ליצור איזון מלאכותי (אם פסלנו פה, אז בואו נפסול שם, כדי שזו ייראה יפה משני הצדדים) והסתמך על נימוק עתיק: "גאמר פעם על הסנהדרין שאם הוא דן אדם אחד למות פעם ב-70 שנה, אז הוא סנהדרין קטלני. אני מאוד מציע שוועדת הבחירות לא תפסוק בפסילות סטיונית!"

אבנרי סתר את טענותיה של כהן אחת לאחת: "אם חברי כנסת בשליחות אש"ף מעביר תמיקלע דרך נמל-התעופה לוד, הוא בדיק באותו מצב כמו לא חברי כנסת... אם שירות הביטחון יחשוב שחברי כנסת בנמל-התעופה לוד יעשה משהו שאיננו בסדר, אני סומך על שירות הביטחון שימנעו את זה."

ואשר לטענתה כי אם ייבחרו אנשי הרשימה לכנסת יבקשו להחזיר את ישראל לגבולות ה-4 ביוני 1967: "ממתי אסור להציע הצעות כנסת? אין שום עבירה, על-פי חוק, לתבוע אפילו להעביר את הנגב לזאמכיה... להקים רשימה לכנסת עם מצע, שרוצים להעביר את הנגב לקניה." העיר אבנרי ברוח טובה, ליו"ר

שלא כל-כך נעים לה: "אני גם רוצה שאנחנו נהיה יפים, אבל קודם כל אני רוצה שאנחנו נהיה קיימים." כי לגבי כהן קיומה של ישראל לא כל-כך חשובה אם מייעארי ופול, למשל, ייכנסו לכנסת. אצלנו זה, כרבייה, לא כמו איראן, למשל: "איראן קיימת גם אחרי חומייני וגם לפני חומייני" ובכלל אם תאושר הרשימה, המינימום הצפוי זה חזרה לגבולות החלוקה של 1947, וזה יהיה, כמו שמישהו אומר לחברו, אני לא רוצה שתתאבד, אני רק רוצה שתפסיק לנשום!"

זה היה כבר יותר מדי לגבריאל כך, השופט העליון קרהמוג. הוא לא התאפק עוד וקטע את ח"כית התחיה: "אני מבקש, אם את יכולה, למקד ולומר בדיוק כמה, בעצם, איזה מטרות פסולות את מייחסת לרשימה הזאת?"

● לא חורה מסיני

כ הן לא נרתעה: "ארוני היושבי ראש" היא סיכמה, חז"ל אמרו: למה כלה נכנסת לחופה? אין לי ספק, כולם יודעים, רובם יודעים, למה הכלה נכנסת לרצף להיכנס לחופת הכנסת והחסינות שלה." ואם הנימוק הזה לא יעזור, כדאי, לפחות, "לשמוע לקול הלב" ולפסול את הרשימה, כי אחרי הכל המדינה, נולדה מחלום (ואסור) שמדיניות של חלום תהרוס אותה." הבא אחריה, איש שינוי, הפרופסור יהושע פורת, התרכז בחברים היהודיים של הרשימה המתקדמת, מתי פלד (בכל זאת היה אלוף בצה"ל... מראשוני הפלמ"ח), יעקב ארנון (אני מכיר אותו... שכני לשכונת בית הכרם

בעבודתם היומיומית כחברי-כנסת: "האם מישהו יכול להבטיח לי שבסיעה של הרשימה... מחר לא תיתלה תמונה של ערפאת ובמכונית (שלהם) שייכנסו לכנסת לא יהיו עליהם מדבקות, אש"ף, עכשיו?!" נושא התמונות ככנסת הציק מאוד לכהן: "כנסת הזאת יש רק תמונה אחת, מלבד תמונות של ראשי הממשלות, תמונה של הרצל... תמונתו

ח'בי כהן

לקחת את הפעקלך וללכת!"

של ערפאת תיתלה ואף אחד לא יכול להגיד שלא!" אחר כך עברה לתצפיות של שואה, אם, חלילה, תאושר הרשימה: "יכול להיות מצב שאנו (היהודים) נצטרך לקחת את הפעקלך וללכת!" ולכן חייבים לפסול את הרשימה, למרות

מי שלא רוצה לראות!" וכדי לפקוח את העיניים לכולם, הודיעה כהן כי לרשימה המתקדמת, יש תורה שבכתב ויש תורה שבעל-פה ויש תורה שבלב, ואני לא יודעת, אם יש גם (אולי) תורה של סוד."

אומנם, הודתה כהן, כי זה עורר את אהדתה כאשר (המועמד הראשון של הרשימה המתקדמת) אמר "האמינו לי שפי וליכי שוויים", אבל מה, עורך-הדין החיאמי מייעארי אינו, בעיניה של כהן, הגאון (רב אליהו) מוילנה: "כשאומר את זה הגאון מוילנה, שפיו וליכו שוויים, אני לא אבדוק תעודות." אצל מייעארי, כמוכן, היא כן רוצה לברוק.

● מדבקות "אש"ף

עכשיו!"

א חרי שגמרה לברוק את תעודותיו של מייעארי, נזכרה כהן כי אכן אמרה פעם "שהערבים הם חלק מהנוף של הארץ הזאת", אך מייד מיהרה להוסיף: "אבל זה לא שייך עכשיו לענייני!"

אחר כך היא כינתה את אנשי הרשימה המתקדמת "סכיוורנים", הודיעה כי "אורי אבנרי יכול לקפץ מהיום עד מחר" ולבסוף גילתה את הסכנה האמיתית הצפויה אם החברים הערביים של הרשימה ייבחרו לכנסת: "היום עדיין, כשחבריה עוברים בלוד, לכאן או לשם, יכולים להיברק, ונברקים חלק מהם, ומחפשים אותם. זה עובדה, כחברי-כנסת — לא עוד! האם ייהנו מהחסינות שתעברו להם לעבור את השלב הזה בלי חיפושים?" והמצב עלול להיות עוד יותר גרוע

השבוע יצטרך בית-המיש"פט העליון של המדינה לקבל החלטה, שתהיה בעלת חשיבות היסטורית, מפני שהיא נוגעת לעצם מהות המישטר במדינת-ישראל. היא תצטרך לאשר או לפסול את החלטתה של ועדת-הבחירות המרכזית לפסול את הרשימה המתקדמת לשלום.

בבואו להחליט, יהיה מונח על שולחנו של בית-המישפט מיסמך מיוחד-במינו: הפרו-טוקול המלא של ישיבת הור-עדה, שנמשכה שמונה שעות, ושנערכה בחלקה באווירה של צעקות פרועות, נאומים נוסח מקראתי, השמצות והכ-פשות.

הפרוטוקול הזה מונה 124 עמודים של מכות-כתובה. היו דרושים לצוות של ועדת-הבחירות חמישה ימים מלאים - וביניהם גם יום-השבת - בתוספת שעות נוספות רבות כדי לפענח את ההקלטה ולהעלות את התמליל על הנייר. מכיוון שפרוטוקול זה הוא, למעשה, כתבה-אישום נגד הרשימה, יכלו פרקליטי הרשימה להגיש את הערר לבית-המשפט רק ברגע האחרון ממש, ביום האחרון שנקבע לכך על-ידי החוק.

מן הראוי היה לפסול את הפרוטוקול הזה במלואו, כדי שכל אזרחי ישראל יוכלו להתרשם בעצמם מן הדברים, מטיבם ומסינונם. אך זה היה ממלא לפחות גיליון שלם של העולם הזה. על כן נאלץ העולם הזה להסתפק בפי-רסום כמה קטעים נבחרים. להלן קטעים אלה כלשונם. אף כי קשה להאמין בכך, זהו הנוסח המילולי של הפרו-טוקול:

א ני לא מישפטנית (ולכן) עיקר מישפטיים, אלא יותר הגיוניים וציוניים" הודיעה ח"כ התחיה גאולה כהן בפתחת הישיבה המראתונית (שמונה שעות) ביום השני שעבר, כאשר התכנסה ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-11 כדי לרדן בהצעת התחיה לפסול את הרשימה המתקדמת לשלום.

34 חברי הוועדה האחרים (ובכללם שופט עליון אחד, היו"ר גבריאל בן, ארבע גברות ושני ח"כים נוספים (יהודה חשאי ורוני מילוא), ששת נציגי-הרשימה (מוחמד מייעארי, מתי פלד, יעקב ארנון, כאמל דאהר, עורך-דין יוסי ברד ואורי אבנרי) וכמה מוזמני-כבוד (כמו ה"ר מאיר שחם, המפקח הארצי על הבחירות, ומנכ"ל הוועדה, מנחם טרלו) לא ידעו מה מצפה להם.

כהן החלה יורה לכל הכיוונים: היא גינתה את משה ארנס על שלא פסל את הרשימה מייד (הייתי מצפה משר-הביטחון לשמור על ביטחונה של המדינה!) ואחר כך הודיעה כי היא לא בית-מישפט, שאני צריכה להביא הוכחות. היא תסתפק בהוכחות כוונות ומגמות.

לשם כך העלתה את משה דיין מהקבר. לרבריה, הוא אמר פעם: "מי שעויר הוא לא מי שאינו רואה, אלא

נציגי הרשימה המתקדמת בשעת הטיעון בוועדת הבחירות ציונים כשרים, עם חותמת